

LBRIS

We know
books

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Copertă și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Zaharia, Luminița
Vremea lui floppy disk : poezie / Luminița Zaharia. -
Apahida : Neuma, 2022
ISBN 978-606-9610-28-2
821.135.1

LUMINIȚA ZAHARIA

Vremea lui floppy disk

POEZIE

Editura
NEUMA
2022

CUPRINS

fumigene	5	poetă în rol de compoziție	47
good poet, bad poet	6	nu că era proastă	48
ca un pisicuț speriat de dulăi	8	fiindcă visez în culori	49
adevărul	9	ireversibil	51
gestionare	10	un deșert și mai mare	52
aftit de prințesă	12	clovnul clasei	53
comparația ucide	14	interviu de angajare	54
impertinență	15	unipod	56
aer condiționat	16	petrecere în pijamale	57
pe vremea lui floppy disk	17	nu vei trece sticla	58
poetul	18	doar cântecul ursitoarelor	59
scriere	19	rhinarium	60
instabil	20	caietul cu idoli	62
și e păcat	21	doamnă vară	64
destin	22	să scrii istorie	65
inferioritate	23	hei suflute	67
telefon olfactiv	25	metempsihoză	68
singurătăți	27	bunuri de larg consum	69
în spectacol	28	vicii ascunse	70
finaluri fericite	29	consecințe	71
greu de urnit	30	migrator	72
poem romantic	31	teamă	73
recuperare	32	nehotărîre	74
catren	33	iubire prin delegare de atribuții	75
totul e chimie	34	întîlnire	76
ană	35	bărbatul care nu-ntreba de ce	77
țevile nu	36	procrastinare	79
demonstrativ	38	poem postapocaliptic și găgăuț	80
la exorcist	39	to do list	81
flagelare	40	troc	83
amnezie	41	ce e iubirea	84
life sharing	42	călciul lui Ahile	85
reset	43	la chiropractor	86
old friends never get old	44	dragă cititorule	88
cu ochii închiși	45		

fumigene

orice dezvăț și-a regăsit învățul
și cercul prim, într-unvîrtire, bățul

cînd moartea dă tîrcoale pe la uși
tu construiești un teatru de păpuși

cînd în ispite cazi cu zeul blond
sufletul se opune, pudibond

ca un cîrcel în clipa de extaz
lacrima sapă șanțuri pe obraz

poetul strînge, pradă poeziei,
prietenii în virtutea inerției

de mama focului joc soarbe zeamă
chiar nu știați că focul are mamă?!

și, la final, ca să dormiți mai bine,
întorc o fumigenă către mine

good poet, bad poet

poetul bun planta o floare
(metaforic fie afirmat!)

poetul rău, la dezîndocinare
de hapuri noi era oripilat

poetul bun era în cărți, figură
proeminentă-a vremurilor sale
poetul rău își declama, pe gură,
crezuri în rime mobilizatoare

sărmanul cititor, certat cu sine
pe căile confuz îmbîrligate
să rezoneze nu știa cu cine
silit cumva să stea la jumătate

citește-mă pe mine! striga bunul
sunt cel mai cel (și critici am, sonore)
cum nu găsești în veci, să tragi cu tunul
toți fanii stau la coadă, să m-adore

pe mine să mă studiezi, băiete!
zicea poetul rău, cam ignorat,
sunt accesibil, dulce, n-am secrete
un site de genul *ning* m-a decorat

citește cititorul, cu ardoare
cînd versuri „bune”, cam de ne-nțeles
cînd versuri „rele”, cam adormitoare
avid citește, pînă la exces

și, -ntr-un tîrziu, cu nervii-ntinși, sărmanul
extenuat, cu ființa toată-n vrie
decise ferm ca, sigur, de la anul
să se apuce (bănuiți?!) să scrie...

ca un pisicuț speriat de dulăi

cod galben *lipsă de inspirație*
cod portocaliu *tragere de inimă*
cod roșu de ne iubire

o stare în echilibru fragil:
nu tu extaz nu tu joie de vivre
și nici, la antipozi, strigătul lui Munch
sau cuțitul mirat aproape de inimă

o stare călduță
a vegetării la temperatură constantă
și poezia ca un pisicuț speriat de dulăi
în colțul cel mai ascuns
de lumină

adevărul

îmi fac inventarul la sfârșit de an:
n-am folosit niciodată cuvântul adevăr
și asta e mai mult decât trist

adevărul nu poate fi demonstrat
aflat
deconspirat
văzut în întregime ori în nuanța justă
aglutinat/ comensurat/ împărtășit

ne râde în față
ne duce de nas
ne pune măști caraghioase

în laboratoare vestite
adevărul susține că nu e contrafăcut
că nu e exagerat
că nu e distorsionat sau manipulator
dar să nu-l credeți
se răsfață

ar putea lipsi cu desăvârșire
din dicționarele lumii

curînd și tu vei afla
că adevărul e numai și numai
o invenție idioată
a ta

gestionarea durerii
e o știință al naibii de grea
și nu se învață
decît exersînd

se începe cu nașterea
(propria ta naștere
dacă mai era nevoie să spun)
prima experiență
fără cenzură

apoi se aplică
invers proporționalitatea
așa încît la senectute
durerea să fie tratată
infinitesimal

un scîncet abia
moartea

dar iubirea? cum se gestionează ea?
mă întrebi candid
iubitule inventat

*iubirea e liberă să se risipească
așa cum vrea ea!*
îți răspund un pic superior
apoi te închid
într-o nouă carte
greu de digerat

atît de prințesă

ea era atît de prințesă
că simțea rotația pămîntului
și în pîntec creștea
întreaga familie a fluturilor nymphalidae
că, nu-i așa, ce-ar fi o prințesă
fără acte de binefacere la activ

atît de prințesă
că în calea ei florile înfloreau
pisicuțele se pisiceau
iar oamenii deveneau supraoameni
și zburau spre planete mai calde

ea era atît de fragilă
încît toate lucrurile săreau
s-o întărească
s-o păzească
s-o camufleze
ce folos, ea, din prea bună creștere, refuza

într-o zi prințul din țara viselor împlinite
a venit
dar din prințesa atît de prințesă n-a mai găsit
decît o aripă de fluture nou-născut

a luat-o cu grijă
în palmă
și viața prințesei
prin fața ochilor
ca un film romantic
i-a trecut